

عبودیت آدمی را به تمام کمالات انسانی می‌رساند

عالی‌ترین کمال برای یک بنده، عبودیت است و شخصیت عابد در عالم نظیر ندارد، عبودیت غیر از خدا بر هر موجودی شرعا حرام و عقلا محکوم است.

عالی‌ترین کمال برای یک بنده، عبودیت است و شخصیت عابد در عالم نظیر ندارد، عبودیت غیر از خدا بر هر موجودی شرعا حرام و عقلا محکوم است.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله غروی‌علیاری، صبح امروز، چهارشنبه 24 اردیبهشت، در جلسه تفسیر قرآن به بحث درباره سوره مبارکه «الفاتحه» پرداخت و اظهار کرد: در آیه «إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ» تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوییم» (الفاتحه/5)، «إِيَّاكَ» امری انحصاری است که شخص نمازخوان بیان می‌کند و مخاطب، ذات باری تعالی است. عابد با این کلمات در مقابل صاحبش اظهار عجز می‌کند و برای مطالبی که بیان کرده، تقاضاهایی دارد. وی افزود: عالی‌ترین کمال برای یک بنده، عبودیت است و شخصیت عابد در عالم نظیر ندارد. عبودیت غیر از خدا بر هر موجودی عقلا و شرعا حرام است. هرگز نمی‌توانیم در مقابل کسی که عاجز و محتاج است، سجده کنیم. البته اطاعت غیر از انقیاد است. عبد بودن، بسیار لذت‌بخش است. عبادت، طریق و راهی برای رسیدن به حق است. آیت‌الله غروی تأکید کرد: معرفت‌الله، بهترین معرفت است و موفق شدن به معرفت ربوبی در راس امور است. اطاعت بر غیر از خدا شرعا حرام و عقلا محکوم است. تمام خضوع و خشوع‌ها منحصر در اختیار خداست؛ البته این انحصار با امر خصوصی متفاوت است.

وی ادامه داد: مسیر کار انبیاء و افتخار و منزلت برای رسول اکرم(ص) همان عبودیت بود. آدمی از عبودیت به تمام کمالات انسانی خواهد رسید و همه عرفا و صدیقین، مسیر خود را از انبیاء گرفته‌اند. مرحوم سیدعلی‌آقای شوشتری در مسیر بندگی به جایی می‌رسد که از آینده خود خبر می‌دهد.

وی اظهار کرد: آیا عبادت، استعانت نمی‌خواهد؟ به یک معنا استعانت بر عبودیت رب مقدم است. اول باید عابد شد و لیاقت پیدا کرد تا از او برای عبودیت استعانت طلبید. خدا می‌گوید به جایی رسیدن، به وسیله من است. بنابراین، لقاءالله باید در این دنیا صورت گیرد.